

Džungle

Informační list 48. smečky Vlčat a 54. oddílu Trapeři Brno

Úvodem

A máme to tu zase. Je leden, vánoce jsme úspěšně přežili a můžeme si zvykat, že budeme psát datum trochu jinak. Nový rok začíná. To s sebou vždy přináší menší trable: vyřčení předsevzetí do nového roku a ohlédnutí za tím rokem "starým". Vzpomenete si někdo, jaké předsevzetí jste si dávali minulý rok touhle dobou a jestli se vám ho povedlo úspěšně splnit? No nechme to radši být. A teď čeho se vlastně bude týkat tato džungle? Myslím, že na tuto otázku by si dokázal odpovědět snad každý, přece zimního tábora. Takže maminka nováčka, která si pozorně přečte tuto džungli, může říct, že je připravena připravit svého syna na zimní tábor. Není to úkol jednoduchý, ale věřím, že se to všem úspěšně povede

Gabo

Zimní tábor

Termín: 29. 2. – 5. 3. 2004

Místo: Železná u Vrbna, turistická základna

Sraz: 8:15 pod hodimana
Návrat: 20:33 pod hodimana (vlakem od Oloouce)

Doprava: Vše kromě lyžařského vybavení zbalit do baťohu, jedeme vlakem až do Vrbna, pak 1km pěšky.

Cena: 950,- Kč

Strava: Svačina a oběd z domu, první společné jídlo je večere v neděli. Nebrat žádné pochyutiny "na horší časy", vlčata u sebe nesmí mít žádné jídlo.

Platba: Platbu je možno provádět pouze hotově oproti dokladu na schůzkách některému z vedoucích. V případě individuálního zájmu vystavíme fakturu, žádost či jiný potřebný doklad k získání příspěvku od odborů. Termín zaplacení je 10. 2.

Požadovaná dokumentace:

- 1) závazná přihláška do 27. 1.
- 2) Prohlášení rodičů o bezinfekčnosti, souhlasu s používáním spotrovního vybavení, úhradě hotově placených lékařských výdajů apod. – na srazu
- 3) kopie průkazu pojištěnce, zdravotního a očkovacího průkazu – na srazu.

Vlčata v roce 4

oddílovka a Vozembouch Pozor - termín se ještě může změnit. Vozembouch je celobrněská skautská hudební soutěž, roverské kategorie bývá v půli ledna a část, kde soutěžíme s Vlčaty se koná většinou začátkem března, ale přesné datum pro letošek ještě neznám, proto je možná změna - budeme informovat. Vždycky jsme zpívali se všemi, kdo přišli na sraz, takže nikdo nemusel sedět v hlediší, i když třeba neuměl text. Naopak můžou se přijít podívat i rodiče. Písničky musíme ovšem nejdříve natrénovat, což děláme na zimním táboře a na schůzkách, možná i na nějaké mimořádné mimo oddílovku v pátek předtím - všechno bude včas upřesněno.

Velikonoční výprava Je tradiční výprava společná s Trapeři a Vyriónami. To je náš příbuzný dívčí oddíl. Letos se pravděpodobně pojedí na hájovnu u Brtnice, to je osvědčené místo z loňska.
Jednodenní výprava První opravdu jarní výprava čtrnáct dní po velikonočních.
Jarní výprava Oblíbená jarní výprava, na které snad ještě nikdy nebylo škaredě. Letos by se mohlo jet do Mikulova

(místní DDM), kde jsme už dva roky nebyli, je tam krásné okolí a skvělé noční hry v zámeckém parku.

Xapatan

Termín je opět odhad, ale akce se konává s železnou pravidelností v tomto termínu, takže jen s malou pravděpodobností by to mohlo být o týden dřív. Správný název této dvou denní soutěže v indiánských dovednostech je „Stopou Černého Vlka“, podle zakladatele woodcraftu E. T. Setona. Pořádá ji liga lesní moudrosti z Brna a letos to bude, pokud dobře počítám, 12. ročník.

závěrečná výprava

Po zkušenostech z loňska jsme opět zvolili jednodenní variantu, i když dřív se jezdilo na dva dny se spaním pod stanem. Toho si ale všichni užijí na táboře.

brigáda – Libořezy

Letos jsme se rozhodli pro novinku, tedy uspořádat brigádu na tábořišti současně s tzv. „stavěčkou“. Prázdniny začínají už ve čtvrtek, takže někteří z nás by mohli jet už ve čtvrtek. Tradiční brigáda přístupná pro rodiče

by pak byla od pátku do neděle, s tím, že děti už by rovnou zůstaly na táboře. Bez pomoci rodičů (pokračování na straně 2)

Vybavení na zimní tábor - Vlčata

1 x batoh velký
 1 x spacák (lehký)
 1 x oblečení na spaní
 1 x oblečení na cestu (slušné kalhoty a kroj + zimní bunda)
 1 x dobré boty na ven (pohorky, ne sněhule!)
 1 x šustákové návleky přes boty (viz obrázek)
 2 x triko s dlouhým rukávem
 2 x triko s krátkým rukávem
 1 x mikina nebo svetr
 1 x flanelová košile
 1 x polarkova bunda
 1 - 2 x zimní čepice
 1 - 2 x šátek na krk
 2 x zimní rukavice
 1 x šustákový komplet (větrovka a šustákové kalhoty)
 4 x teplé ponožky
 4 x ponožky nebo podkolenky
 2 x náhradní spodní prádlo
 2 x punčocháče s odstřiženými nohavicemi nebo spodky nebo tepláky
 1 x oblečení do chaty
 1 x přezuvky nebo tenisky
 1 x dobrá baterka
 1 x malý ručník
 1 x kartáček na zuby
 1 x zubní pasta
 4 x nepapírový kapesník
 1 x pláštěnka
 1 x kovová (nerozbitná) ter-

moska nebo PET lahev (max 1 litr)

1 x vybavení na schůzku (KPZ, uzlovačka, stezka, propiska, tužka, malý blok)

sportovní vybavení (boby, lyže nebo běžky – viz dále)

Nebrat: toaletní papír, mýdlo (budou se kupovat společně), ešus, karimatku.

K oblékání: Na zimním táboře platí dvojnásob základní pravidlo zimního oblékání: Raději více tenkých vrstev, než jedna tlustá bunda. V žádném případě nedoporučujeme oteplovací kombinézy a nestříhnuté punčocháče. Sušení takovýchto kusů oblečení je velmi náročné a přitom stačí, aby byla mokrá jen nějaká část. V zimě se oblékáme do šustákového kompletu, který dobře odolává sněhu a rychle se suší, pod něj se obléká několik vrstev podle teploty.

K vybavení: Všechno vybavení kromě lyží, běžek a bobů je potřeba zabalit do batohu. Proto nepřibalujte žádné zbytečné věci (hračky, polštáře, walkmany, ...), které nejsou uvedeny v seznamu. Jednak by zabíraly zbytečné místo v

batohu a jednak by stejně nebyly potřeba. Na druhé straně je nutné, abyste seznam kompletně dodrželi.

Vlčata si svoje věci musí poznat nebo je mít podepsané. Jen upozorňuji na již osvědčenou nerozbitnou kovovou termosku. Na horách i na všech zimních výpravách je to skutečně výborná věc mít s sebou teplý čaj kdykoliv a kdekoliv. Vzhledem k poměrně vysoké ceně takové termosky, která je běžně k dostání v outdoorových prodejnách i v některých supermarketech, se jedná o dobrovolnou součást vybavení a máte-li nevyhovující nějakou ze základních součástí vybavení (kvalitní boty, spacák, ...), pak raději investujte do něj než do termosky. Jste-li již majiteli, nebo pro vás tato investice nebude problémem, pak termosku určitě poříďte a na tábor Vlčatům přibalte. Nebudete-li si při pořizování jakéhokoli potřebného vybavení, obraťte se na nás, rádi vám poradíme, ušetříte nám tím pozdější starosti s nevhodným vybavením a svému synovi koupíte skutečně to,

co potřebuje, ne to co vám poradili v obchodě.

Ke sportovnímu vybavení:

1) Běžky jsou z tohoto pohledu méně náročné, je potřeba mít běžky i hůlky odpovídající délky (pro začátečníky jsou lepší kratší) a boty odpovídající vázání.

2) Sjezdové vybavení musí odpovídat bezpečnostním požadavkům, zvláště pak seřízené bezpečnostní vázání. Na cestu musí být lyže i běžky kvalitně svázané, případně ještě zabaleny v obalu.

Zdravotní zabezpečení:

Zimního tábora se může zúčastnit jen dítě zdravé. Omezení konzultujte s vedoucím tábora. Vlčata u sebe nesmí mít žádné léky, všechny léky je potřeba na srazu odevzdat zdravotníkovi tábora s patřičným popisem. Na zimním táboře s sebou máme docela slušně vybavenou lékárnu a kvalifikovaného zdravotníka. Pojištění jsme v rámci organizace u pojišťovny Generalli.

Podmínky účasti: První třída ZŠ, absolvování alespoň jedné vícedenní výpravy.

Vlčata v roce 4

(pokračování ze strany 1)

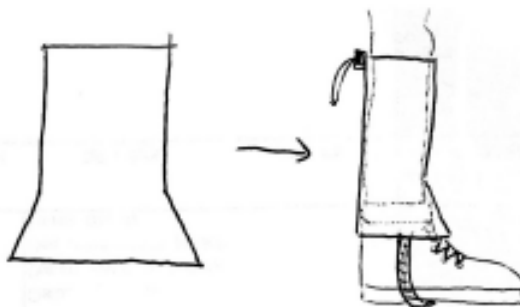
...bychom tábořiště těžko spravovali a tábor budovali. Takže opět vyzívám všechny zkušené brigádníky i nováčky z řad rodičů, aby využili příležitosti nám pomoci a zároveň ztrávit příjemný víkend na Královské louce a poznat jak funguje tábor. Práce jsou zpravidla k dispozici všeho druhu - od kopání latrin přes opravy táborového vybavení, rekonstrukci kamen až po hrabání sena. Spí se v týpí na dřevěných táborových postelích a jídlo zajišťujeme z eráru. Takže jediným vašim nákladem je doprava tam a zpět (z Brna do Libořez je to 160 km). Uvítáme taky pomoc s odvozem lidí a týpí autem.

Letní tábor

Přípravy na letošní táborové hře právě začaly, takže nezbyvá než dodat, že kdo si nechá ujít letní tábor, vynechá to nejlepší z celého roku. Navíc neznám moc oddílů, které by pořádaly tábor speciálně zaměřený pro vlčata, většina jezdců dohromady se staršími. Podmínky účasti jsou splněná NZ a účast alespoň na dvou vícedenních výpravách. Cena bude, stejně jako loni kolem 2000. Maximální kapacita tábora je 20 vlčat, tedy při současném stavu mužstva 24 nepředpokládám, že by na někoho nezbylo místo, přihláška je tedy hlavně pro nás, abychom věděli, jaká bude účast. Předběžná přihláška je přílohou džungle.

Šustákové návleky přes boty

Návleky jsou nepostradatelnou součástí zimního vybavení. Slouží pro chůzi a jízdu v hlubším sněhu. Ochrání botu před napadáním sněhu shora. Dají se koupit v outdoorových prodejnách, ale většinou dosti draze a navíc ne v dětské velikosti. Návleky snadno vyrobíte z šustákové látky dle přiloženého obrázku. Velikost odměříte podle nohy a nahoře uděláte tunýlek pro gumu nebo provázek se samosvorkou. dole opět gumu nebo provázek, který drží návlek na botě.

Zdravé jádro

V minulém čísle jsem „vyhrožoval“, že budeme letos dbát na to, aby všichni členové naší smečky měli alespoň obstojnou účast na výpravách. Teď budu tedy konkrétnější. Za minimální obstojnou účast pro další oddílový rok považuji splnění podmínek pro účast na letním táboře, které jsou v posledních letech stejné. To znamená splnění nováčkovské zkoušky a účast na alespoň dvou vícedenních výpravách. Pro naprostou většinu našich členů včetně letošních nováčků je tato podmínka směšná, ale pro pořádek ji tu zmiňuji. Co jsem tak viděl na schůzkách, tak ke splnění všech bodů NZ už většinou moc nezbyvá a do tábora to v pohodě stihnou. Naopak všichni s výbornou docházkou (nad 80%) se můžou těšit na výraznou slevu z ceny tábora. Je to tradiční odměna pro naše věrné členy.

Pokud jde o účast na výpravách v poslední době, byla docela slušná a vyrovnaná, mezi 12 až 15 vlčaty. Faket ale je, že na výpravách vídám pořád ty stejné, kteří tak chtě nechtě vždy vytváří takzvané zdravé jádro oddílu. Čím víc jezdí, tím jsou zkušenější, jejich pozice v kolektivu stoupá, znají se líp s ostatními vlčaty a vedoucími, zvyknou si, že hry a dobrodružství na výpravách se stávají nezbytnou součástí jejich života. My se samozřejmě snažíme, aby se zdravé jádro neuzavíralo, naopak, aby se do něj dostal každý. Vstupenkou do zdravého jádra jsou silné zážitky a získání opravdových kamarádů v oddíle, které je ale možné pouze na výpravách a táborech. Nedje o mé zajímavé teorie, ale o mnohaleté zkušenosti našeho oddílu. Píšu to zde proto, že vím, že v případě menších dětí, tedy vlčat, rozhodujete o jejich účasti či neúčasti na výpravách právě vy - rodiče. Za prvé tím, že akceptujete plán akcí a nepodnikáte „konkurenční“ akce, že si nenaplánujete dovolenou na

první tři týdny prázdnin, atd. Za druhé tím, že nám budete věřit. Že se nebudete bát pustit děti na výpravu i když se třeba zrovna venku čerti žení. V dnešní době, kdy jsou plné noviny zpráv o pedofilních vedoucích a utopených dětech, které se koupaly bez dozoru, je důvěra potřeba. Za třetí tím, že vedete své děti k činorodosti, nikoliv k pasivitě a lenosti. Ne vždy se ne každému chce na výpravu, třeba jen proto, že mu unikne odlíbený pořad v televizi. Navíc je fakt, že naše akce nejsou a neměly by být jen zábava a hraní. Nutíme děti pracovat, nutíme je se překonávat, postarat se o sebe bez maminčiny péče. Je normální a běžné, že se občas někomu nechce. V tom případě je na vás, abyste nás podpořili. Naše postmoderní doba nabízí dětem tolik lákadel, že absolutně nejsou schopny se v tom zorientovat, pokud jim vy sami jasné neurčíte, co je špatné a co dobré. Samozřejmě nemá cenu v problematickém případě děti na akce nutit vložene násilím, v takovém případě je potřeba to konzultovat s námi. Svou úvahu zakončím jedním praktickým příkladem. Lobo, který dnes vede družinu vlčat a jezdí s námi nejen na výpravy ale i na hory a expedice, se může jistě už nějakou dobu považovat za příslušníka toho nejzdravějšího jádra oddílu (střediska). Nebylo by tomu tak bez vytrvalosti jeho rodičů, kteří se nenechali odradit tím, že své první výpravy probřečel a odmítal jezdit na tábory.

Avasin

Plán akcí

březen - červenec 2004

Březen	29.2. - 5.3.	Zimní tábor
	13.	Vozembouch
Duben	8. - 11.	Velikonoční výprava (T)
	24.	Výprava
Květen	8. -9.	Jarní výprava
	21.	oddílovka + sch. rodičů
	22.	Výprava na kolech
Červen	4. - 6.	Xapatan (T)
	19.	Závěrečná výprava
Červenec	2. - 4.	Brigáda na tábořišti (D,R)
	5. - 24.	Letní tábor

T - výprava s Trapery, R - akce, které se mohou účastnit i rodiče, D - dobrovolná akce

© 2004 48. smečka Vlčat

www.vlcata.org

Sportovní vyžití u Vlčat

Po celkem dobrých zkušenostech z minulých třech zimních táborů jsme se rozhodli jet opět na sjezdovky a běžky. To jsou tedy podporované sporty, dále se bude vždy bobovat. Každé vlče musí být vybaveno alespoň k jednomu z těchto dvou sportů, boby by měli mít taky všichni. Jakákoli lyžařská zkušenost není podmínkou, naopak na zimním táboře se už mnoho z nás naučilo lyžovat (například vloni to byli Woody a Víťa). Samozřejmě vše závisí na dostatku sněhu, což je jedna z věcí, kterou zařídit bohužel neumíme. Ale zimní tábor není zdaleka

jen lyžování, ale taky táborová hra. Takže i v krajním případě, že by sněh vůbec nebyl, budeme mít důvod na hory jet. I takové hory už jsem zažil a nemusí být vůbec špatné. Nyní podrobněji k podmínkám letošního zimního tábora. Předpoklad je, že lyžovat se bude čtyři dny. Z toho vychází výše kapesného pro sjezdaře maximálně 1000,- Kč. Pro začátečníky stačí méně. Toto kapesné odevzdáte na srazu hospodáři tábora a ten bude platit vlčatům vlek, na konci vám zbytek vrátí. Pokud jde o běžkaře, ti žádné kapesné nepotřebují.

CD Hispaniola 2003

CD s fotoarchívem z tábora Vlčat Hispaniola 2003 je stále na skladě. Zájemci si jej mohou koupit u vedoucích v klubovně vlčat.

Awasin

vstoupil do oddílu Trapeři v lednu 1991, poté 4 roky vedl družiny vyder a bobrů. V roce 1999 spolu s Rejskem a Smokem odešli do Vlčat, jejichž vedení o rok později převzal od Medvídky. Nyní končí studia fyziky a připravuje se na budoucí povolání učitele.

Proč jsi začal chodit do oddílu a kdo tě přivedl?

Do skautu jsem začal chodit, protože se to tak nějak sešlo, samo od sebe. Na různé tábory mě naši vyháněli už od první třídy, ale nějak jsem nenarazil na ty pravé lidi. Navíc mě ani nebavilo sportovat, natož nějaké hry a dobrodružství. Byl jsem spíš takový intelektuální typ. Chodil jsem však do třídy se Smokem a jeden náš spolužák (Unkas) už do Traperů chodil, tak začal Smoke a pak jsem musel i já, protože to byli mí kamarádi. Smoke i já jsme zůstali v oddíle doteď...

Jaké to podle tebe v oddíle bylo, když jsi začal? (co se týká lidí, nadšení, vedení, morálky...)

Já jsem začal se skautem docela pozdě, byl jsem ve čtvrté nebo páté třídě, když jsem v lednu 1991 byl na své první výpravě. Tehdy, po roce 1989 byla podle mě taková docela příjemná doba, neboť k nám ze západu dorazila svoboda a ve velké se obnovovaly zakázané skautské oddíly. Ještě k nám však za tu krátkou dobu nestihla dorazit postmoderní konzumní společnost, takže bylo mnohem víc prostoru pro různé tvůrčí a nekomerční aktivity, mezi které skautování určitě patří. Takže doba byla tehdy pro skauting a podobné aktivity mnohem příznivější než teď. Tehdy nám třeba Robi na výpravách četl po večerech Pána Prstenů, hrozně jsme to žrali a nikdo to neznal. Ale tak tlustou knížku jsme na výpravách nemohli zvládnout, takže druhé a třetí díl jsem si už půjčil v knihovně. Dneska na to jdou vlčata do kina - za tři hodiny je po zábavě. Robi byl tehdy osobností a autoritou pro nás děti i pro velký, určoval jednoznač-

ně směr. Oddíl byl zaměřený na turistiku, přírodu a dobrodružství. Tím si mě oddíl hned získal, já jsem si tehdy byl na 100% jistý, že to, co děláme je to správný, že náš oddíl je prostě nejlepší.

Díky tomu porevolučnímu nadšení bylo i hodně vedoucích a rádcovské místo se nedostalo na každého, jen na ty nejlepší, takže oddíl byl hodně silný a nadšení ani nějak nebylo potřeba, stejně jsem neměl nic lepšího na práci.

Jak bys porovnal náladu v oddíle dnes a v době, kdy jsi nastoupil do oddílu?

No tak náladu v oddíle vnímá každý úplně jinak, takže můžu říct jen jak to vnímám já. Navíc dnes je třeba hodnotit zvlášť Vlčata a Traperu. Takže bych jen řekl, že dnes nám už delší dobu chybí ty osobnosti, jako byl třeba Robi, kteří by řekli - budem dělat tohle a všichni by šli nadšeně za nimi. Zkrátka tehdy byla nálada taková živelná, prostě jsme dělali věci, který nás bavili a měli jsme veliké (někdy až moc) sebevědomí, mysleli jsme si, že všechny ostatní oddíly jsou špatný, nebo aspoň divný. Dnes je přístup profesionálnější a chladnější, lidi už nemají k oddílu takový silný osobní vztah, jako jsme měli tehdy my.

Jaké se hrály hry a které tě nejvíc bavily?

Hrály se hodně bojovky, třeba na Orlí hnízda, která se hrále třeba půl dne. Mě bojovky nikdy nebavily, jsem defenzivní člověk. Ale taky se tehdy hodně dbalo na „zřetelnost“. Běhaly se patnáctikilometrové terčáky, já jsem uměl poznat 30 stromů a 50 bylin a to mě zas bavilo, v oddíle to bylo ceněno a byli tam lidi, kteří toho hodně znali a hodně mě

naučili. Nebo byla tehdy populární (hlavně u rádců) hra Aka-Akbar. Byla to v podstatě taková šikana. Začalo se u jednoho stromu pak se utíkalo k druhému a kdo tam byl první mohl skončit, ostatní museli zas k tomu prvnímu a tak dále. Ale byla to sranda, byli jsme „drsní“. Tuto hru jsem si pochopitelně oblíbil až v roli rozhodčího.

Jaký jsi chtěl být rádcem a když jsi se jím stal, jak jsi se držel svých dětských idejí?

Chtěl jsem být dobrý rádcem, viděl jsem na svých rádcích, co dělají špatně a chtěl jsem to zlepšit a jelikož jsem byl ten intelektuální typ tak jsem byl i vzorný rádcem, měl jsem spíš zpočátku problémy získat autoritu. Dětské ideje jsem jako rádcem pomalu opouštěl a nahrazoval je idejemi pragmatickými, už jsem nebyl oddaný autoritám, ale získával svůj vlastní názor, mnohdy odlišný od mých vedoucích. Navíc v té době byly v oddíle Traperů dost velké hádky o to, kam má oddíl směřovat. Ten spor vlastně skončil odchodem Akély z funkce náčelníka Traperů a nástupem Roye, tedy věkově už mojí generace.

Napadlo by tě v útlém skautském věku, že jednou budeš náčelníkem Vlčat, a že ze své generace vydržíš nejdéle v aktivním působení v oddíle?

Ze začátku pro mě byl post náčelníka něco jako stát se prezidentem. Prostě hrozná frajeřina, která se povede jednomu z mála a mě to štěstí rozhodně potkat nemůže. Když už mě to pak potkalo, tak jsem si to už samozřejmě nemyslel, naopak se mi do toho moc nechtělo. Nejsem vůdčí typ, hrozně nerad říkám druhým, co mají dělat. Věděl jsem, že je to služba ostatním a spousta práce a zodpovědnosti a nepříjemností. Že jsem vlastně takový manažer, co to dělá zadarmo. Ale na tom, že je to frajeřina a jakási čest být náčelníkem pořád trvám. Ostatní vedoucí taky vykonají spousty práce a úsilí, ale náčelník je jen jeden. Takže pokud mě zrovna ti naši nějak

moc neprudí, tak mě to baví. Mám rád, když jsou vidět výsledky. Nesnáším, když někdo říká, jak se pro něco obětoval a že to „musí“ dělat a tak, zvlášť u nás v oddíle to nemám rád. Jsou samozřejmě i slabší chvílky, kdy musím zavřít oči a „obětovat se“, kdy si říkám, že už to fakt nemusím, ale celkově mě to baví, jinak bych to nedělal.

Co jsi od junáku očekával jako malý a co jako větší? Naplňoval tvá očekávání?

Očekával jsem, že to neskončí tím, že budu jezdit na výpravy a plnit stupně. Očekával jsem, že s těma lidma budu něco podnikat pořád, že budeme spolu jezdit na hory a zahraniční expedice, bavit se spolu, že se úplně nerozejdem do světa, jako se to stane většinou lidí, když začnou mít rodinu, práci a tak. Že mě to něco dá, že se něco naučím, získám nějaké hodnoty, to jsem pochopitelně neočekával, to přišlo samo. Má očekávání jsou vlastně pořád stejná.

Do jaké skupiny členů jsi se spíše řadil: mezi ty, kteří jezdí na každou výpravu a trhají rekordy v bodování, nebo jsi patřil do skupiny co se na výpravě ukáží dvakrát do roka a na bodování pěkně prdí?

Neměl jsem moc jiných zájmů, takže jsem měl v podstatě stoprocentní docházku, bodování jsem vyhrával jen kvůli té docházce, soutěžení a sběr bodů mě nikdy nebralo. Ani v té páté třídě ani později.

Předvídal jsi na táborech (jak je zvykem), které táborové „útrapy“ na tebe čekají, např. čtyřiadvacetihodinovka, noční orientace, zkouška odvahy, bolesti..., a jak ti předpovědi vycházely?

Vzhledem k silné tradici Traperských táborů se většinou program hodně opakoval. Takže odhalovat dopředu, co se bude dít, bylo docela lehký, i když vedoucí se pochopitelně snažili vše utajit. Jeden tábor jsme měli speciální táborovou špionážní službu. Tak-

že teď když děláme tábory pro vlčata se mi ty zkušenosti hodí, protože umím udělat správnou kontrašpionáž. Je to takový věčný a zábavný boj mezi vedením a posádkou. Když se vyzvídají, co bude, je to vlastně důkaz, že je to baví. Horší je, když třeba rodiče vyžvanili téma táborové hry, s tím se nic bohužel dělat nedá.

Jaké jsou tvé plány do budoucna, co se týká oddílu, školy, zaměstnání...

Řeknu to jen tak všeobecně, protože konkrétní plány jsou ještě ve vývoji. Pokud jde o oddíl, chtěl bych se ještě v budoucích pár letech snažit být tou osobností, která dokáže lidi oslovit a zaujmout pro věci, které za to podle mně stojí. Taky chci dokončit rekonstrukci klubovny. Chci dělat tak, aby mě to bavilo a aby to nebyla rutina. Teď přichází na řadu druhá část otázky. Školou prolouvám již pátým ro-

kem natolik úspěšně, že bych ji snad mohl v červnu i dokončit a od září mě čeká krutá realita pracovního procesu. Zase tak drastická změna to pro mě snad nebude, jelikož jako budoucí středoškolý učitel, si nenechám vzít mé oblíbené prázdniny. Když k tomu přidám ještě svůj záměr se v nejbližší budoucnosti nerozmnožovat, mohl by z toho vyjít ještě nějaký ten rok docela aktivní činnosti, byť už ne v takové míře, jako posledních 6 let. Co bude pak, to už není otázka na moje plány ale na plány mých případných nástupců. Pokud se nějaká najdou a budou pokračovat v činnosti v pro mě přijatelném stylu, budu jim minimálně morální oporou, tak jako byl vždy Medvídek pro mě. Taky bych dál rád jezdil na tábory - ve funkci fotografa.

Děkuji za rozhovor.

Gabo

Děšť na prosincové výpravě na Byčí skálu

stručně

Oddílovka a výprava Auto na zimní tábor

POZOR. V prvním lednovém týdnu nejsou schůzky. Sejdeme se až na oddílovce v pátek 9 ledna v 17 - 19 hod. V sobotu 10. ledna bude výprava. Sraz v 8:30 pod hodinama, návrat v 14:30 pod hodiny. S sebou vybavení na jednodenní výpravu svačinu a oběd z domu, 20,- Kč.

Pojďte dál!

Prosím všechny rodiče, když přijдете večer na klubovnu a čekáte na vlčata až skončí schůzka (nebo když si plní stezku), zazvoňte a pojdte dál, můžete se ohrát, prohlédnout si nástěnku,...

Každý rok potřebujeme na zimní tábor odvézt lyžařské vybavení autem. Loni jsme museli brát auto s půjčovny, což vyjde na docela hodně peněz. Proto se obracíme na vás rodiče - pokud by někdo z vás vlastnil nějaký starší vůz, který by mohl postrádat a který by odvoz zvládnul, dejte vědět Awasinovi.

Změna teletonu

Nové číslo mobilní na Awasina je 777 098 324. Ale staré nemažte, mám ho dál. Budu většinou k sehnání na tomto novém čísle.

Tříkrát měř jednou řež

V nadpise není chyba, ale pořekadlo jsem změnil zcela záměrně. Jak jistě víte, blíží se zimní tábor, na který s sebou bereme sjezdovky. Tyto sjezdové lyže byly příčinou už mnohým zraněním, proto se s lyžemi na hory musíme vypravit co nejvíce připraveni, aby jsme předešli zbytečným úrazům, které by mohla nedostatečná příprava způsobit. Nepodceňujme žádné banality, protože na těch "banalitách" většinou ten problém stojí. Takže pár rad, jak zkontrolovat technický stav lyží. V případě, že zakoupíte nové lyže a necháte si je odborně seřídit, tak servis, který vám tuto službu

poskytnul ručí za správnost seřízení a můžete se na lyže spolehnout. Ale ne každý z nás si může pořídit nové lyže, protože dnes nejsou lyže nejlevnější záležitostí. Je tu možnost si lyže půjčit v půjčovnách, které většinou půjčují seřízené lyže, ale nekupujte zajíce v pytli. Vždy si radši několikrát ověřte, zda lyže nemají nějakou viditelnou vadu např. silně poškrábaná skluznice, tupé hrany, nebo nějaké další viditelné poškození, které by mohlo způsobit špatnou ovladatelnost lyží. V případě, že lyže nejsou v pořádku, podívejte se po jiných. Přeji šťastné pády.

Džungle rodičům 1/2004 - informační zpravodaj 48. smečky Vlčat. Vyšlo asi jako 60. publikace edice Džungle. Vychází občas. Určeno pro vnitřní potřebu 22. střediska Junáka Brno. Na vydání se podíleli: Awasin, Gabo. Fotografoval: Awasin. Sazba © 2004 Gabo a Awasin. Neprodejné.